

Македония

Телефонъ № 2891.

ОРГАНЪ НА МАКЕДОНСКАТА ЕМИГРАЦИЯ ВЪ БЪЛГАРИЯ

Редакция и администрация:
пл. „Славейковъ“ № 1.

Директоръ: Г. Кулишевъ

„МАКЕДОНИЯ“

вестникъ за политика, културенъ животъ и информация, излиза всѣки день, освенъ празнични дни.

АБОНАМЕНТЪ:

България: за година 300;
 $\frac{1}{2}$ година 150; 3 мес. 80 лева.
Странство: година 800; $\frac{1}{2}$ год.
400 лв.; 3 мес. 200 лв. Америка:
за год. 6 доларис $\frac{1}{2}$ год. 3 дол.

ОБЯВЛЕНИЯ:

На кв. см. 2-40 лв.
Малки обявления на дума 50 ст.
Въ хрониката на редъ . 8 лв.
Годешни и вѣнчални . 40 лв.

Защо не участваха...

Завчера вечерта дружеството на младите славяни във София устрой голѣма всеславянска вечерь. Бѣха поканени да взематъ участие въ нея и организациите на младите македонци, които отговориха, че не могатъ да се отзоватъ на поканата и не ще участвуватъ въ празненството.

Българското общество, а съ него може би и славянскиятъ свѣтъ биха искали да знаятъ причините за този отказъ. Тѣ сж важни и се криятъ въ днешното положение на македонското славянство и на македонското отечество.

Преди всичко се поставяше единъ предварителенъ въпросъ. На славянската вечерь трѣбваше да участвуватъ славянските групи не по държави, а по народности. Следователно, македонските славяни трѣбваше да взематъ участие не отдѣлно, като *македонци*, а като *македонски българи* заедно съ другите българи—отъ България и отъ поробените български земи. Значи трѣбва да става дума за участие въ славянски тържества отъ какъвто и да е родъ само на македонските българи, които единствени сж славяни средъ всички македонски населения. И официалното участие на македонските организации въ подобни тържества, дето би се манифестираше славянско чувство, или би се разисквали въпроси отъ интересъ само за славяни, би могло да се допустне само дотолкова, доколкото тѣзи организации сж образувани на народностна почва, доколкото въ тѣхъ участвуватъ само македонски българи, или доколкото защитаватъ интересите само на македонските българи.

Нашите македонски организации нѣматъ за основа народността. Въ тѣхъ иматъ право да участвуватъ всички македонци, които принадлежатъ къмъ която и да е македонска народностна група. Следователно тѣ не сж славянски организации и не могатъ да взиматъ като такива официално участие въ славянски тържества.

Този въпросъ е принципенъ, листо македонски, вътрешенъ. То той не предрешава участието на македонските българи въ славянските тържества въ тридатееленъ смисълъ. Не бѣше този въпросъ сжщо, който предреша неучастието въ онзи днешната славянска вечерь и на младите македонски българи редомъ съ другите българи.

Младите македонски славяни отказаха да участвуватъ въ това празненство „на славянското единение“ въ знакъ на протестъ противъ порядките, които съществуватъ и днесъ — както вчера — въ славянския свѣтъ, дето единението, единомислието, солидарността съществуватъ само на думи, само въ вечерите, само въ тържествата, въ съборите, конгресите, но не и на дѣло, не въ отношенията между славянските народи и народности.

Миналото да оставимъ на страна. Не по-малко и сегашното се стреми да ни докаже, че сѣкашъ нѣма по-жестоко, по-настойчивъ, по-изобретателенъ въ унищожителния си устремъ отъ тираническия гнетъ на славяни надъ славяни и по-големи страдания и по-кървави жертви на славяни подъ славянско иго.

Кой славянски народъ въ 1913 г. чрезъ респективните си правителства протестира, осъди сръбската политика по отношение на македонските бъл-

гари, които Бѣлградъ продаде като стока на грѣцкия всеунищожителенъ бѣсъ? Коя славянска страна днесъ изрече една дума само на неудобрието за сръбските похвати на управление въ Македония, дето славянството гине, жестоко унищожавано въ народностни си битъ и съзнание отъ бѣлградската тирания? И не само това. Единъ отговоренъ славянски политически мжжъ бѣше така цинично откровенъ да изповѣда преди известно време че споредъ него единственото разрешение на македонския въпросъ лежи въ асимилацията на македонските българи отъ сърбите.

Тазъ е, за съжаление, самата действителност и съ своето неучастие въ славянските тържества като завчерашното, македонските българи искатъ да я напомнятъ не на своите потисници, но на другите славянски народи, за да видятъ на какви гнили основи сж поставили въ известни страни сградата на славянското братство.

Младите македонски славяни сж искрени съчувственици и ратници на идеята за всеславянско разбирателство и единение, защото така, както ги разбиратъ тѣ, тѣ биха били единъ повисшъ етапъ къмъ осъществяването и на братството между всички народи, най-вече между балканските; къмъ осъществяването на свободата и равенството, за които Македония така много копнѣе, така самоотвержено се бори и толкова големи и скжпи жертви е дала и дава. Но днесъ нѣма никакви признаци, че отъ която и да било славянска страна се работи за премахването на потисничеството на славяни надъ славяни и че отъ думи за славянско братство ще се мине къмъ дѣла.

Македонските българи не могатъ да устройватъ тържества съ своите потисници и съ тѣхните съюзници или подръжници.

Кръстьо Веляновъ

СТРАНИЦИ ОТЪ МИНАЛОТО

Охридъ, 1762.

„И тано били болгари на двое раздѣлени: въ Терново царь називал се, а въ Охридъ краля. Тано били на двое раздѣлени отъ Смилца царя до последняго царя Шишмана и краля Вукашина. Еше въ време Константина царя пришелъ сръбски краля Милотинъ и узелъ пакъ тая земля отъ греци, отъ Щипъ до Серезъ, и пакъ били болгари раздѣлени“.

(Пансий Хилендарски, *Исторія славноболгарская*. София, 1914. 44 стр.)

Македонците въ Америка

Сказки на г. Л. Л. Киселиничевъ въ Петричкия край
На 9 и 10 т. м. г. Яамбо Л. Киселиничевъ, подпредседателъ на Съюза на македонските политически организации въ Съед. Щати и Канада е държалъ сказки на тема: „Македонската емиграция въ Америка и нейното участие въ борбата за освобождението на Македония“ въ Якорудъ, Бѣлица, Раалогъ, Банско, Сатовча и Неврокопъ.

Всички събрания сж били отлично посетени. Слушателите сж останили възхитени отъ дейността на македонската емиграция въ Америка.